

עמ"ת 24404/11/14 - מדינת ישראל - תביעות צפת נגד אחמד בן גסוב איוב

בית המשפט המחוזי בנצרת

14 נובמבר 2014

עמ"ת 24404-11-14 תביעות צפת נ' חמדון(עציר) ואח'

בפני כב' השופט שאהר אטרש
העוררת:
נגד
המשיב:
מדינת ישראל - תביעות צפת
אחמד בן גסוב איוב
ע"י ב"כ עוה"ד נזיה אבו ריא

נוכחים: בשם העוררת: עו"ד אמל כראם

בשם המשיב: עו"ד מארון אבו נסאר מטעם הסנגוריה

המשיב הובא באמצעות הליווי

החלטה

1. זהו ערר על החלטת בית משפט השלום בקרית שמונה (כב' השופט מורן מרגלית) מיום 11.11.14 בתיק מ"ת 11-14-3730, לפיה הורה על שחרור המשיב לחלופת מעצר בכפר דיר אלאסד בתנאי מעצר בית מלא תוך חיובו בהפקדת ערובה כספית בסך ₪ 5,000 ובתנאים נוספים.

העוררת אינה משלימה עם החלטתו של בית משפט קמא ומכאן עררה שבפני.

2. נגד המשיב הוגש ביום 03.11.14 כתב אישום המייחס לו ולשני נאשמים נוספים: תאמר חמדון (להלן: "תאמר") ומוחמד איוב (להלן: "מוחמד") (להלן: "השניים האחרים") עבירות של מעשי תקיפה שנעברו לכאורה כלפי המתלוננים: ס' ח' (להלן: "ס"), בת זוגו ר' (להלן: "ר") ובנם הקטין (להלן: "המתלוננים"), זאת בלילה שבין 23-24 לאוקטובר 2014. בנוסף יוחסו למשיב עבירות של הפרת הוראה חוקית וחבלה במזיד ברכב בצוותא.

3. עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה במסגרת החלטת בית משפט קמא אך בקליפת אגוז יצוין, כי עובר למועד האירוע מושא האישום שהו המשיב ותאמר במעצר בית. על-פי כתב האישום ביום 23.10.14 בשעות הערב

עמוד 1

התקיימה חתונה בכפר ראמה במהלכה, תוך כדי ריקודים באולם, התפתח ריב בין מוחמד לבין ס' (להלן: "האירוע הראשון"). האירוע התפתח וכאשר הגיעו המתלוננים ברכבם לכפר גוש חלב, בסמוך לביתם, תקפו תאמר והמשיב את הקטין. בהמשך ניפץ המשיב יחד עם השניים האחרים את חלונות הרכב והמראה ותקפו את בני המשפחה בצוותא (להלן: "האירוע השני").

4. בית משפט קמא סקר ארוכות את חומר הראיות וקבע, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המעשים המיוחסים למשיב ולשניים האחרים. ביחס לעילת המעצר נקבע, כי מאחר ועסקין בעבירות אלימות שנעברו כלפי שלושה מתלוננים לרבות קטין, קמה עילת מעצר של מסוכנות לשלום הציבור בכלל ולשלום המתלוננים בפרט.

5. בית משפט קמא בחן קיומה של חלופת מעצר ומצא, כי ניתן לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב וממוחמד וזאת באמצעות תנאי שחרור נוקשים וקפדניים. לגבי תאמר נקבע, כי מבחינה עקרונית ניתן להורות על שחרור בתנאים נוקשים אך מאחר וחלופת המעצר שהוצעה בעניינו נמצאה בלתי מתאימה והוא נעצר עד תום ההליכים.

6. לאחר ששמע את טיעוני הצדדים ואת חקירת המשמורנים, הורה בית משפט קמא על שחרורם של המשיב ומוחמד למעצר בית מלא בתנאים מגבילים.

7. ב"כ העוררת טוענת, כי בית משפט קמא שגה עת קבע, כי החלופה שהוצעה הנה ראויה וכי מסוכנותו של המשיב ניתנת לאיין. לטענתה, המשיב הפר ברגל גסה הוראה חוקית שניתנה במסגרת מ"ת (שלום קרית שמונה) 32194-01-14. ב"כ העוררת מוסיפה וטוענת, כי במסגרת ההחלטה שהורתה על שחרורו של המשיב בתיק האחר, שונו תנאי מעצרו של המשיב לאור התנהלותו ומיום 20.05.14 היה עליו לשהות בתנאי מעצר בית מלא. נוכח כך, סבורה ב"כ העוררת, כי המשיב אינו ראוי לאמון נוסף של בית המשפט.

8. לטענת ב"כ המשיב, העוררת מבקשת לגזור גזירה שונה לנאשמים שמעורבים לכל הפחות באותה מידה. לטענתו, המתלונן (ס') הוא זה שהצית את האירוע והצטייד במברג אותו שלף במהלך האירוע; מדובר במתלונן שלחובתו הרשעות קודמות רבות. עוד נטען, כי היה על העוררת לנהוג בשוויון; מאחר ובאירוע עסקין מעורבים מספר נאשמים, באותה דרגת חומרה לכל הפחות, היה עליה להימנע ממתן הסכמה לשחרורו של אחד הנאשמים (הכוונה לס', שנגדו הוגש כתב אישום נפרד).

בנוסף טוען ב"כ המשיב, כי התיק שבמסגרתו הפר המשיב את ההוראה החוקית נמצא בשלב ההוכחות. המשיב שהה באותה חלופה במשך 10 חודשים ללא כל הפרה. עסקין במשיב צעיר כבן 19, ללא עבר פלילי. בית משפט קמא לקח בחשבון את העובדה, כי המשיב הפר את תנאי שחרורו והידק את חלופת המעצר על ידי הוספת משמורן והפקדות כספיות.

דין והכרעה

9. במקרה שלפני ניצבת השאלה האם ניתן לתת במשיב אמון ולשחררו לחלופת מעצר, כפי שסבר בית משפט קמא, או שמא נוכח הפרת תנאי שחרורו וביצוע העבירות מושא האישום לכאורה יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו?

10. בבש"פ 4977/13 **מדינת ישראל נ' טאלב אלכשחר** (12.07.13) נפסק, כי ככלל אין חובה להורות על מעצרו של מפר תנאי שחרור אך לא פעם די בכך כדי לבצע הערכה מחודשת של השאלה האם יש בחלופה אותה לא כיבד הנאשם כדי להשיג את מטרת המעצר עד לסיום משפטו. בהקשר זה יש לציין, כי אין דין הפרה זוטא בודדת כהפרה גסה או הפרות חוזרות. **ביצוע עבירה עצמאית תוך כדי הפרת תנאי שחרור מתקרב בדרגה לרמה של "הדבר מעיד על עצמו"**.

11. לענייננו, על-פי הראיות לכאורה, המשיב יצא מביתו בניגוד לתנאי שחרורו, חבר לשניים האחרים, תקף את הקטין וניפץ בצוותא את חלונות הרכב של המתלוננים. הטענה, כי המתלונן יזם את האירוע הראשון שעה שהצטייד במברג אינה מעלה ואינה מורידה מאחר והמשיב לא נכח באותו אירוע.

12. מעשיו הלכאוריים של המשיב מערערים את האמון שניתן בו. דפוס התנהגותו החוזר של המשיב עומד לו לרועץ. יחד עם זאת נוכח **גילו הצעיר ועברו הנקי** מן הראוי להורות על הגשת תסקיר מעצר בעניינו אשר יערוך בחינה מחודשת בשאלת התאמת החלופה והמשמורנים. לא למותר להוסיף, כי תסקיר המעצר אמור לפרוש לעיני בית המשפט נתונים בדבר הרקע האישי והמשפחתי של המשיב, לרבות הרקע למעורבותו הלכאורית בפלילים, ולעיתים יש בנתונים אלה כדי להאיר את המשיב באור שונה ממה שמוסק אך מעובדות כתב האישום, במיוחד שאין מדובר במשיב בעל עבר פלילי, ולסייע לבית המשפט להחליט אם ניתן ליתן בו אמון (ראו: בש"פ 5265/14 **ויקטור פרץ נ' מדינת ישראל**, 06.08.14).

13. מאחר והמשיב ביצע את המיוחס לו לכאורה תוך הפרת מעצר הבית בו היה נתון, יש להבחין בינו לבין משיב 3, ואין לערוך גזירה שווה ביניהם.

14. נוכח כל המקובץ לעיל, אני מקבל את הערר ומורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב, אשר יבחן את התאמתה של החלופה המוצעת.

שירות המבחן יגיש לבית משפט קמא תסקיר מעצר כאמור בהקדם האפשרי.

בית משפט קמא יקבע מועד לדיון בשאלת התאמתה של החלופה בהינתן תסקיר המעצר שיוגש.

15. המשיב יישאר במעצר עד מתן החלטה אחרת על ידי בית משפט קמא.

ניתנה והודעה היום כ"א חשוון תשע"ה, 14/11/2014 במעמד הנוכחים.

שאהר אטרש , שופט

הוקלדעלידיאיריתאסולין